

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:
pentru parohii cl. I Lei 30.000; cl. II Lei 20.000;
cl. III Lei 12.000. Particulari Lei 20.000. Autorități
și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000.

Articole și corespondențe
se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu
strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate
nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Preț
un cm.² 60 Lei pe luna odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile
se adresează ADMINISTRĂȚIEI foii Tele-
graful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

P. S. Episcop Veniamin la 60 de ani

În ziua de 22 Februarie a. c., P. S. Sa Veniamin Nistor, episcopul Caransebeșului, împlinește venerabila vârstă de 60 de ani.

Coborîtor dintr-o veche familie preotească, P. S. Sa s'a format în atmosfera și școala sibiană, unde duhul lui Șaguna este veșnic viu. Desvoltându-și activitatea ani îndelungați aici, și-a câștigat o deosebită destoinicie în administrația și pastorația bisericească, pe care a sujit-o cu cinste și demnitate două decenii.

Când în anul 1941 a urcat scaunul vlădicesc de glorioasă moștenire șaguniană al Caransebeșului, P. S. Sa aducea cu sine bogata experiență câștigată și hotărîrea puternică de a se devota cu totul înaltei misiuni vlădicescilor. Fire blândă și senină, pricepător la durerile și nevoile celor mulți, cel de al șaselea episcop al acelei eparhii reînființate și-a ales drept crez al chemării Sale: *Păstrarea și sporirea tradiției moștenite și strădania de a face din Ortodoxie, steaua călăuzitoare a sufletului românesc din Banat.*

Devotat cu totul misiunii Sale sfinte, la temelile căreia a așezat ca principiu călăuzitor credința și dragostea creștină, P. S. Sa s'a străduit din toate puterile să ridice eparhia Caransebeșului la înălțimea cerințelor vremii. Odată cu întărirea instituțiilor eparhiale și cu sporirea acestora cu altele noi după cerința vremilor actuale, destoinicul vlădică a îmbrățișat spre chibzuită rezolvire o seamă de probleme noi de ordin moral, social, umanitar și economic.

Mobilizând clerul la muncă disciplinată în toate domeniile vieții bisericești, naționale, sociale și economice, P. S. Sa a reușit în aproape 5 ani de păstorie, să promoveze renașterea vieții religioase, întărirea sentimentului religios și ridicarea culturii intelectuale și morale a iestelului popor bănățean.

Mereu conștient de marea răspundere ce o are în fața lui Dumnezeu, P. S. Sa și-a concentrat toată grija și energia voinei într-o înnoire și întărire a sufletului bănățean, prin ridicarea lui spre izvorul tuturor virtuților străbune: Hristos. Strădalnic neconținut pentru a fi la înălțimea chemării Sale, P. S. Sa și-a înviorat statornic devotamentul slujirii în duhul șagunian, inspirându-se totdeauna din marile aspirațiuni ale Bisericii și Neamului, al căror purtător și crainic este cu toată puterea ființei Sale.

Sibiul ortodox, mândru că a dat din pleiada sa pe al patrulea trimis al său la conducerea eparhiei Caransebeșului, îi urează călduros să aibă parte de îndelungată și rodnică păstorie, spre a putea continua și desăvârși opera începută, căreia s'a dedicat cu toată râvnă.

Teodor V. Păcățian

În 11 Februarie a. c., s'au împlinit 5 ani dela moartea lui Teodor V. Păcățian, fost «redactor responsabil» al foii noastre între anii 1901—1917.

Născut în satul Ususău de lângă Lipova Aradului la 28 Noemvrie 1852, a avut parte de tot sbuciumul acestei vieți pământești. Pornind dela începuturi modeste și stăpânit de iubirea cărții, și-a făcut studiile secundare la Lugoj și Arad, unde își fa bacalaureatul.

Neputând urma studiilor universitare din cauza morții tatălui său, intră în administrație ca notar, pentruca să se dedice apoi publicisticii. Activitatea ziaristică și a desfășurat-o mai întâi la gazetele: «Luminătorul», «Timișana», «Gazeta Poporului» și «Dreptatea» din Timișoara, apoi la «Tribuna» din Sibiu, căreia i-a fost și redactor. În Ianuarie 1901, ia conducerea «Telegrafului Român», pe care l-a redactat până la 5/18 Dec. 1917, când s'a retras din Sibiu.

Gazetar de elită și neînfricat, T. V. P. s'a străduit — cât timp a purtat sarcina redactării organului de publicitate întemeiat de Șaguna — să rămână credincios programului gazetei: «luminarea și fericirea poporului român» din această țară.

Pe linia acestui program, T. P. a luptat cu arma destoinică a condeiului său, pentru dreptatea, libertatea și soarta mai bună a poporului său. Deși laic, s'a integrat deplin în spiritul vieții bisericești din Sibiu, depunând întreaga sa putere spirituală întru realizarea programului de muncă al ziarului, în jurul căruia a știut să strângă colaboratori credincioși. Conștient de misiunea sa, în a cărei biruință a crezut cu putere, T. P. a apărut cu destoinicie și demnitate marile interese ale Bisericii și Neamului.

Anii petrecuți ca redactor al «T. R.» constituiesc apogeul activității sale. Acum publică monumentală operă: «Cartea de aur», care a contribuit considerabil la cunoașterea luptelor noastre naționale și la întărirea conștiinței drepturilor noastre. Foarte valoroase sunt și traduceri sale: Ihering («Lupta pentru drept» și «Scopul în drept»), Po'ock («Istoria politice»), Holtzendorff («Principiile politice»), și St. Mill («Libertatea»). Traducerile sale de cuprins religios au pus în mână preoților folositoare lucrări ale lui Petrow: «Calea spre Dumnezeu» și «Evanghelia ca bază a vieții».

Spirit vioiu și limpede până în ultimele clipe ale vieții, T. P. a murit sărac dar cinstit, în Cluj. Cu prilejul împlinirii a 5 ani dela moartea sa, «Telegraful Român», căruia i-a slujit cu atâta dăruire, îi aduce omagiul recunoștinței sincere și făgăduința de a-i păstra netrecătoare amintirea.

ÎNVIERE ȘI POST

Momentul actual al desfășurării anului bisericesc, și anume începerea răstimpului de pregătire duhovnicească pentru marele Praznic al Învierii Domnului, ne îmbie stăruitor cercetarea întrebării: *Ce legătură este între înviere și post?*

Aceasta cu atât mai vârtos, cu cât — după îndătinata rânduială bisericească străveche — tocmai sf. Paști trebuie să le premerge cel mai îndelungat răstimp de post. Chiar și numai acest fapt, care nu-i o simplă întâmplare, arată că între înviere și post trebuie să fie o strânsă legătură.

Când zicem înviere, nu ne gândim la minunea învierii Domnului din morți, ci la învierea sufletească a creștinului, adică la ridicarea lui din mormântul păcatului prin omorirea tuturor patimilor și îmbrățișarea unei vieți neprihănite și sfinte. Pentru că învierii Domnului — reactualizată în mod tainic dar real prin sărbătoarea sf. Paști — trebuie să-i corespundă renașterea duhovnicească a credinciosului, ceea ce-i tot una cu învierea lui sufletească.

Dar biruința vieții neprihănite asupra morții păcatului sau înnoirea în duhul învierii lui Hristos, nu se câștigă dintr-o dată, ci este rezultatul unei lupte îndelungate și dăruie. Căci după cum la Hristos cel înviat se ajunge numai prin Hristos cel răstignit, tot așa la învierea sufletească se ajunge numai prin răstignirea în noi a tuturor patimilor. Și tocmai aici se plasează rolul important al postului și legătura lui indisolubilă cu învierea.

Ridicarea până la învierea sufletească se aseamănă cu urcarea deosebit de anevoioasă a unui munte foarte înalt. După cum acest munte poate fi urcat pe unul sau altul din versantele sale, tot așa culmea învierii duhovnicești poate fi atinsă pe mai multe căi. Aceste căi se reduc în esență la două: una pozitivă, care constă în rugăciune și în fapte bune, și una negativă, care constă în mortificarea patimilor trupești și sufletești. Fără imbinarea organică și neînteruptă a acestor două căi, înălțarea sufletului spre neprihănire nu se poate concepe.

Induhovnicirea trupului și cu aceasta săltarea la învierea spirituală, se face prin stăvilirea tuturor pornirilor pătimase ale trupului și sufletului, prin renunțare, prin desfacere de bunuri exterioare și prin răstignirea propriului eu păcătos, prin înfrânare.

Abținere vremelnică — totală sau parțială — dela mâncare și băutură, imbinată cu o radicală schimbare a felului de viață și cu o intensă trăire spirituală, postul este un mijloc minunat și eficient de despătimire, de spiritualizare și de reînviere duhovnicească a ființei umane.

Asceză prin excelență, postul este piatra unghiulară pe care se clădește induhovnicirea trupului și se deschide drum spre învierea spirituală.

Învierea sufletească presupune o intensă potențare a ființei creștinului. A răspunde la întrebarea ce ne-am pus-o la începutul acestor rânduri, este a arăta: cum și în ce măsură mijlocește postul această potențare.

Această potențare a ființei creștinului poate avea loc numai prin desrobirea de patimi și restabilirea unității armonice dintre trup și suflet. Ori, postul este mijlocul eficient care desrobește de patimi și mijlocește posibilitatea actualizării tuturor forțelor morale creatoare ale omului, și prin aceasta ridicarea la neprihănire și transfigurare. Căci mijlocește comuniunea intimă cu Hristos, izvorul vieții celei adevărate.

Asceza postului înlătură disarmonia lăuntrică dintre cele două elemente constitutive ale naturii umane: trupul și sufletul, prin restabilirea unității armonice dintre acestea. Prin post, drama lăuntrică a antagonismului dintre carne și spirit, se transformă în colaborare armonică întru preamărirea lui Dumnezeu. Căci prin el ființa noastră robită patimilor, se descătușează din lanțurile acestei robii și e atrasă sub aripa elevatoare a spiritului ce tinde spre cer. În flacăra lui, «omul truesc sau carnal» se transformă în «om duhovnicesc».

Practicat sub ambele sale aspecte: postire trupească și postire sufletească, cu stăruință și intensitate, postul mijlocește suprimarea totală a poftelor și pasiunilor trupești și sufletești, mortifică sensibilitatea din noi și ne ridică la starea contemplativă a spiritului ascetic, dănd aripi puternice acestuia în lupta activă cu carnea și ridicându-l până la învierea duhovnicească: «Postul — zice Fer. Augustin — curățește inima, ridică sufletul, supune carnea spiritului, face sufletul aplecat la căință și la zdrobirea inimii, depărtează răul pornirii trupești, potolește văpaia poftelor și aprinde flacăra curățirii».

Datorită postului, căința noastră devine mai profundă, rugăciunea noastră mai fierbinte, milostenia noastră mai curată, iar cuminecarea noastră cu Hristos cel euharistic, mai intensă. În acest sens, sf. Efrem Sirul zice: «Postul este căruță către Cer», sau: «Postul pe rugăciune la Cer o trimite». Prin urmare, postul nu-i numai temelia pe care se clădește întreaga trudă a omului spre ridicarea din păcat și ajungerea la neprihănire, ci însuși elementul care dinamizează și ridică pe om în această luptă.

Factor de crucificare a omului păcatului, de ridicare biruitoare a spiritului în lupta activă cu carnea, postul este scara care ne urcă ființa spre lumină prin topirea patimilor din

„Nu numai cu pâine va trăi omul“!

Problema orfelinatului Arhiepiscopiei noastre este menită să ajungă una din cele mai frumoase preocupări de ordin social caritativ a vieții preoțimii și poporului nostru dreptcredincios. Din toată corespondența pe care am avut-o cu oficiile parohiale, din feiul cum credincioșii noștri au răspuns și continuă să răspundă apelului I. P. S. Sale Mitropolitului nostru NICOLAE, se poate vedea împede contribuția puternică morală, partea vădit sufletească, care se pune în problema ocrotirii orfanilor de război în cuprinsul Arhiepiscopiei noastre. Frumoasa contribuție materială realizată pentru susținerea orfelinatului, constituie nu numai un succes de colectare de bani sau alimente, ci ea vorbește lămurit de bunătațea sufletească a preoțimii și poporului nostru, de înțelegerea lor cuprinzătoare a problemei acesteia care va fi una din cele mai frumoase podoabe ale Bisericii noastre.

Constatarea pe care o facem în legătură cu partea sufletească ce se pune în problema ocrotirii dragilor noștri copilași, rămași orfani de pe urma războiului, ne dă toată îndreptățirea de-a păși înainte cu realizările cât mai perfecte în ce privește orfelinatul și-a orfanilor ocrotiți în el. Cea mai bună chează este a reușitei oricărui lucrări este atunci când la îndeplinirea ei se pune suflet. În marea problemă a orfanilor de război și-a ocrotirii lor în cuprinsul Arhiepiscopiei noastre, am simțit sufletul poporului și al preoțimii alături de inițiativa centrului eparhial.

În cele ce urmează continuăm cu indicarea rezultatelor mai însemnate din parohiile noastre la colecta pentru orfelinat. O bună parte din parohii au venit cu rezultate foarte frumoase în natură cari în bani ar face sute de mii de lei, ba în unele parohii se trece de un milion. Cităm aici parohia Brașov-Schei III (păr. Gh. Constantin) care a colectat efecte de îmbrăcăminte în valoare de peste un milion de lei. Menționăm o serie de parohii, cari au colectat alimente în valoare de 300.000 lei: Seleusul, Topârcea, Vorumloc, Oprea-Cârțișoara, Cunta, Merghindeal, Drăguș, Alămor, Orăștie, Tărtăria; alte câteva parohii, cu alimente de peste 500.000 lei: Bratei, Șura mare, Cincul, Viștea de jos. În fine mai arătăm câteva rezultate în numerar: Bobâlna 117.000 lei; Te-liuc 125.718 lei; Ribia 118.000 lei; Batiz 175.290 lei; Grid 130.000 lei; Gothatea 226.000 lei; Băița 214.000 lei; Biscaria 269.000 lei; Criștor 307.582 lei; Sibiu-Iosefin 338.780 lei și Brașov-Stupini cu frumosul rezultat 702.000 lei.

Referent

noi, ne transfigurează ființa după chipul și asemănarea Mântuitorului, turnând în noi făptura cea nouă, adică pe omul cel înviat spiritualicește și desăvârșit.

În rezumat, postul: mijloc ascetic ce duce la mortificarea patimilor și la biruința spiritului asupra cărnii, este o condiție esențială a învierii sufletești și ca atare aceasta nu se poate concepe și realiza fără el.

Drept aceea, să ne nevoim stăruitor întru postire. De vom posti după porunca Domnului, atunci odată cu învierea Lui la Praznicul sf. Paști, vom sărbători și învierea noastră duhovnicească. Ar fi aceasta cel mai curat și plăcut omagiu adus Mântuitorului.

Plus de asta, prin învierea spirituală a lumii s'ar pune temelile solide și trainice ale ordinii noi, pe care o dorim cu atâta înfrigurare!

C. SÂRBU

Controlul conștiinței

Glăsul Domnului a zămislit munții până în culmile văzduhului, câmpiile cu covoare de flori, aripile vânturilor, lumina zilelor și întunecul nopților și cele mai ascunse adâncimi ale mărilor. Toate printr'ansul s'au făcut și fără de dânsul nimic nu s'a făcut. Aceasta este lumea materială întruchipată de înțelepciunea lui Dumnezeu.

A alcătuit Dumnezeu și o altă lume, dăruită ca un privilegiu numai omului, împărăția sufletului. Și toată lumea materială a pus-o la dispoziția omului, ca să se folosească de bunătațile ei, cu o singură condiție, ca tot beneficiul acesta să-l întrebuințeze pentru suflet.

Iar pentru ca să poată face aceasta, a dat Dumnezeu omului un element care să-i controleze toate faptele, să-l ferească de rătăcirii și să-l îndrepte spre împărăția sufletului, și aceasta este conștiința.

Ea are cel mai însemnat rol în viața noastră, ea este controlul tuturor faptelor noastre. Cu precizie clară și hotărâtă, ea ne arată osebierea între bine și rău, ne îndeamnă să ne smulgem din ghiarăle patimilor și să ne îndreptăm tot rostul faptelor noastre către Dumnezeu.

Controlul conștiinței are o putere divină atât de mare, încât omul care își pune în acțiune acest control, nu poate cădea în nici o greșală. Este ca o lumină care îți luminează în întunec și nu te lasă să te poticnești.

Și în domeniul sufletului este nevoie de acest control, ca și în viața oricărei instituții cu probleme materiale din societatea omenească a căror existență fără control este imposibilă.

De exemplu un institut financiar. Partea materială este banul, stăpânit de lăcomia de a aduna tot mai multă bogăție. De altă parte stă ordinea spirituală, disciplina și cinstea operațiilor. Între ele stă factorul regulator, resortul de control, care armonizează raportul între cei doi factori. Ori care instituție, de orice fel, care e lipsită de acest control, duce inevitabil la faliment.

Așa este și omul. Trupul este stăpânit de ispita păcatelor, iar sufletul ne cheamă spre lumina spirituală, spre Dumnezeu. Între aceste două stă controlul conștiinței, care ne arată dezastrul faptelor rele și fericirea faptelor bune.

Dar durere acest tovarăș, care te însoțește totdeauna și pretutindeni, este de foarte multă lume nesocotit, acoperit de mușchiul lipsei de voință. Pentru că nu este nevoie decât de o fărâma de voință tare și hotărâtă, pentru ca omul să-și pună în funcție controlul conștiinței.

Conștiința este ca un mărghitar prins în mrejele plantelor acvatice, peste cari valurile apelor tulburi aruncă mereu straturi de mocirlă și de cele mai multe ori este nevoie de un eveniment extraordinar care să-i scoată la suprafață lustrul scânteierilor lui luminoase.

Am cetit undeva povestea unui om bogat, care toată viața și-a trăit-o numai pentru ispitele materiale ale trupului său. În vremea bătrânețelor sale a fost lovit de o boală grea și toate silințele de a-și recăpăta sănătatea i se păreau zadarnice. Atunci s'a trezit în sufletul lui controlul conștiinței. Obsedat de teama osândii veșnice, a început într-o zi să-și facă bilanțul faptelor sale. Pe o foaie de hârtie, frântă în două, a început să însemne cu cruciulițe, în stânga faptele rele, iar în dreapta cele bune.

Și-a adus aminte că în acea zi de dimineață și-a certat nevasta, a palmuit servitoarea, pentru că a aflat o scamă pe haină, a trecut apoi pe stradă pe lângă un om nenorocit și

schilod și nu i-a dat un ban, și a certat calfele din prăvălie și a bătut un ucenic, pentru că n'a înșelat un cumpărător cu un preț de uzură, etc. Pentru fiecare faptă a pus câte o cruciuliță în stânga hârtiei și până seara s'a umplut partea aceasta de cruci, iar în dreapta nici una. S'a cutremurat, și-a plecat capul în palme și, după cine știe câți ani, a zis un «Tatăl nostru». A fost singura cruciuliță în dreapta în ziua aceea. De aici încolo au început zi de zi și săptămână după săptămână să sporească crucile din dreapta și să scadă cele din stânga. Iar această mare reconfortare sufletească a săvârșit-o controlul conștiinței.

O pildă clasică de lipsa acestui control ne-o oferă marele Napoleon. Când a pornit campania din Rusia, l-a întrebat un general: «Sire, ce vrei acum să faci?» — «Să cuceresc întâi Austria» a răspuns Napoleon. — «Și apoi?» — «Să cuceresc Germania». — «Și apoi?» — «Să zdrobesc Rusia». — «Și pe urmă?» — «Să mă odihnesc». «Ei bine, împărate, nu s'ar putea să renunți la vărsarea de sânge și mai bine să te odihnești de pe acum?» Napoleon a răs ironic și a pornit înainte, iar controlul conștiinței i s'a trezit abia în surghiunul dela Sf. Elena, dar era prea târziu.

Lipsiți de acest control sunt toți tiranii, toți despoții, toți făcătorii de rele.

Ce minunată pildă de acest control al conștiinței ne dă însuși Mântuitorul Isus Hristos. Conștiința misiunii Sale de a îndrepta lumea spre Dumnezeu, a fost atât de puternică, încât i-a rupt toate legăturile cu cele pământești și tot ce a făcut, a săvârșit pentru suflet și pentru Dumnezeu. Tot acest control a întors pe Pavel din drumul Damascului, pe Petru să se întoarcă și să se căiască, pe Iuda să se sinucidă și atâția mucenici să se sacrifice pentru fericirea veșnică.

Recunoașterea păcatului este cel dintâi pas spre îndreptare, spune Sf. Scriptură. Nu este aceasta nimic altceva decât un control al conștiinței, care te face să cunoști ceea ce ai greșit și te hotărăști să nu mai greșești.

Datoria noastră a tuturor este să fortificăm acest control încă din frageda vârstă a copiilor, ca să învețe să-și controleze mereu faptele. Ei se vor obișnui cu el și acesta le va crea și cimenta caracterul moral al vieții lor de mai târziu.

Pentru că este un fapt incontestabil, că numai virtutea morală a sufletului este în stare să dea atât individului, cât și colectivității unui popor, țării, forță și biruință în toate adversitățile vieții și le poate garanta trainicia. Controlul conștiinței te ferește nu numai de greșeli și rătăcirii, ci îți dă și acea mulțumire și fericire sufletească, pe care nu ți-o poate da nimic altceva pe pământ.

SEB. STANCA

Comunicat

1. Conducătorii oficiilor parohiale din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre, cari nu au trimis raport despre situația personală a cântăreților bisericești supuși examenului de asimilare din 1—2 Octombrie 1945, sunt invitați să raporteze fără întârziere asupra datelor cerute prin comunicatul respectiv. (Telegraful Român, Nr. 40—41, 1945).

2. Cântăreții bisericești *primi* (oficiali), cari au trecut examenul de asimilare din 1—2 Octombrie 1945 și ale căror acte au fost înaintate la timp și în bună rânduielă din partea oficiilor parohiale, își pot ridica diplomele dela Consiliul arhiepiscopal din Sibiu.

Sibiu, 12 Februarie 1946.

Consiliul Arhiepiscopal

„Așa a iubit Dumnezeu lumea...“

Frați creștini,

S'au împlinit douăzeci de ani de când sub magoifica boltă a Catedralei sibiene au răsonat cele dintâi armonii ale colindelor străbune, cu binecuvântarea înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae și sub bagheta de maestru a părintelui profesor Timotei Popovici. Și de-atunci an de an falfăie în atmosferă duhului ca niște aripi albe de heruvim, colindele. Căci ce sunt altceva colindele decât aripi duhului strălucite de venirea Domnului, cari împre-soară cu căldură, cu dragoste, cu bucurie, ieslea pruncului divin! Sunt închinarea neamului românesc în fața Celui ce se naște în Betleemul Iudeii.

Adesea stăm și ne întrebăm: de unde bucuria ce ne copleșește ființa? de unde fericirea lină ce adie peste cerul inimii noastre? de unde pacea înaltă, pacea senină ce ne luminează sufletul? De unde? Răspunsul este unul singur: din conștiința sigură că iubirea lui Dumnezeu ne învâ-luie existența.

Cu adevărat: cel mai trist lucru în viață nu e nici sărăcia, nici boala, nici umilirea, nimic din ceea ce numim nenorocire, ci lipsa de iubire, gândul singurătății omului din lume. Durerea dacă ai cui o mărturisii, se îmoaie, sărăcia se umple de lumină, umilirea capătă aripi de nădejde. Dar când te ști înconjurat de o lume de ghiță, care își urmează legile, nesimțitoare la propria ta durere, când ști că strigătul durerii tale e un strigăt în pustiu, înțelegi că viața aceasta nu mai are nici un rost. Te simți singur, copilul nimănui, un orfan de care n'are nimeni grijă, peste care nu veghează ochii nici unei iubiri părintești, pleavă aruncată de vânturi, spulberată de vijelii peste hănuile unei existențe pustii, fără de sens. Parcă stăm sub apăsarea mâinii lui Dumnezeu, ca niște exilați din împărăția lui, din casa iubirii lui părintești. Aceasta este existența fără Dumnezeu: o existență stingeră, pustie, cu gust de cenușă și deșertăciune, în care te simți strein, călător într-o lume fără milă și fără înțelegere.

Frați creștini,

Precum se bucură copilul pierdut când și-a regăsit părinții, căldura căminului familial, brațele iubirii părintești, așa tresaltă de bucurie sufletul orfan al omenirii la auzirea vestei cei mari: iată Tatăl a trimis pe Fiul Său în lume, să te caute și să te ducă iar la casa sa! Auziți! Voi n'ați știut lucrul acesta? Voi ați crezut că sunteți singuri în lume, că totul este lege oarbă și soartă nemiloasă. Auziți! Mai presus de legi, mai presus de soartă este iubirea. Căci Dumnezeu — stăpânul veacurilor și al lumii — este iubire. Chiar dacă l-am supărat, el ne cheamă; chiar dacă l-am blestemat, el ne binecuvintează; chiar dacă l-am urât, el ne iubește; chiar dacă n'am mai vrut să știm de existența lui — el ne caută! O, adâncul iubirii cei nemăsurate a lui Dumnezeu, prin care Stăpânul se face slugă, Împăratul ia chip de rob, Cel necuprins se lasă cuprins, Cel neajuns se face ajuns. Iată de acum nu mai suntem singuri, frunze aruncate în dreapta și stânga fără rost: de-acum suntem fii ai lui Dumnezeu, de-acum iubirea lui Dumnezeu strălucește neconținut peste cursul vieții noastre pământești.

Frați creștini,

Aceasta este marea veste a Nașterii sfinte: așa de mult a iubit Dumnezeu lumea... așa de mult iubește Dumnezeu lumea...! De aceea, tresaltă, cerule, și te veselește, pământule, saltați munților, și vă bucurați copaci ai pădurilor, tresaltă, suflule al meu și laudă pe Domnul, că firea întreagă este astăzi un imens potir în care coboară roua iubirii divine, ca să mântuiască lumea și să potolească dorurile ei cele mai sfinte, în veac și peste veacuri. — Amin!

Diacon NICOLAE MLADIN

¹ Cuvânt la Concertul de colinde din 16 Decembrie 1945.

MEDITAȚIE

La răscruce...

Obosit, desorientat, poposesc nehotărât între drumuri, neștiind încotro trebuie să apuc. Stau o clipă, șterg ochii istoviți, duc mâna la frunte, de pe care înlătur pulberea drumului culesă până aici și puțin limpezit, mă uit în jur, la mine, apoi mă întreb: Incotro? Unde mă duc? Ce e cu mine aici între drumuri? Unde duc drumurile și pe care merg eu?

Ochii, cari până acum se lasau ispititi și nu vedeau alte lucruri decât cele necesare neorânduitorilor poftite, văd acum o cruce. Da, este o cruce, care nu numai că-mi atrage privirea, dar îmi vorbește. Am întâlnit-o în drum până aici de multe ori poate, dar era mută. Treceam pe lângă ea fără s-o observ, nu însemna nimic pentru mine, decât lemn mort și acest lemn — plin de viață acum — se adresează adâncului meu mișcat și întreabă: Călatorule, încotro? Rămân mut în fața minune, privesc în ascunzisurile proprii, nepătrunse până acum, mă văd golit de tot ce eram plin, mă cutremur de ce constat aici și de acolo un glas răsună: Incotro?...

Până aici păream liniștit, înăntam având chiar — pare-mi-se — o fintă; acum, obosit, alerg spre ea, ca să fiu fericit, liber, stăpân. Nimic din ce căutam, ci numai durere, chin, sbucium, am cules.

Iată-mă într-o răscruce. În capul unui drum, stă înfiptă o cruce, care îmi șoptește și cu ea tot vădudul, în cor cu vocea mea lăuntrică: Incotro?

Trezit ca niciodată, privesc înapoi la drumul de până aici și mă întreb: De unde vin, ce e cu mine aici, încotro?

De unde vin? Oamenii m-au creiat? Forțele naturii? Nu! În mine simt nu numai pământul, simt încă ceva. Simt ceva nemuritor, veșnic. Simțul veșniciei din mine, îmi spune de Creatorul dela care vin. Dumnezeu m'a creiat. Sunt aici în această vremelnicie, purtând în mine această parte a ființei mele veșnice.

Ce caut aici? Aici, nu pot rămâne. Mor, — o știu. Trupul ce stă azi împreună cu viața ce e în mine veșnică, piere și eu totuși voi continua să exist.

Pot exista fără legătura cu originea existenței mele? Nu! Simt că fără această legătură aș fi un chinuit permanent. Fără Dumnezeu nu pot fi mulțumit.

După El suspină din odânc sufletul meu. Rostul meu aici, este de a-mi asigura ajungerea la El. Aceasta depinde de alegerea ce trebuie să fac. Scopul meu și rostul pentru care am fost creiat, este Dumnezeu, comuniunea cu El.

Unul din drumurile în fața cărora sunt, duce la El.

Observ că unul seamănă cu cel pe care am venit până aici: atrăgător, plin de lucruri promițătoare, dar știu că din ele am cules zădărnici. Fericirea după care am alergat, nu o pot găsi aici. E drumul robiei ființei mele veșnice prin vremelnicie. Ce robie amară!

Pe celălalt, stă crucea, pe care Maica privindu-și Fiul crucificat, îmi spune blând:

„Pentru voi s'a jertfit. A venit în lume, pentru a vă ridica din miserie, din robie. Cu dragostea Lui să vă ducă la Tatăl, unindu-vă cu El”.

Da, — acum văd. El, Dumnezeu, Creatorul a toate, stă spânzurat pe cruce în mijlocul creației Sale!

A venit și trăind printre oameni, a arătat cum trebuie să trăiesc eu. Mi-a arătat drumul pe care trebuie să merg.

E drumul pe care l-a ales și știindu-l greu pentru urmași, s'a sbuciumat, a lăcrimat în grădina Ghetsimani.

„Iată drumul, — îmi spune vocea lăuntrică, — pășește hotărât!”

Simt în mine o putere, o liniște și o bucurie pe care nu am cunoscut-o niciodată până acum. Văd și pricep ce nu puteam vedea și pricepe. Intinericul dispare, o căldură plăcută îmi încinge inima. Siguranța e totală; o schimbare adâncă, o înnoire se petrece în mine.

Dară acesta este drumul: drumul Crucii, drumul dragostei lui Hristos.

Ai milă, Doamne, că am rătăcit până aici. Ajută-mă să merg pe drumul Tău!

Unde mergeți, călatorilor? Veniți; iată drumul, mergând pe el, nu rătăciți!

FRATELE TEOFIL

RECTIFICARE. În Nr. 5-6 al „T. R.” în articolul privind orfelinatul Arhiepiscopiei noastre, s'a publicat din eroare drept rezultat al colectei pentru orfelinat din parohia Drâmbar suma de Lei 139.000. Facem acum cunoscuta rectificarea. Parohia Drâmbar a colectat suma de Lei 180.000 (unasutăoptzecimii lei). Referent

nezeu! Omul de rând, fie el și geniu, moare cu legea lui odată și nu adeseori s'a văzut destui, prohodindu-și singuri propriile osteneli și gânduri de-o viață întreagă. Puține sunt legile cari au supraviețuit datătorului lor și pe scurtă durată. Ori dacă unul care crează sau definește ceva, nu dispune de-o deplinătate spirituală în înțelesul absolut al cuvântului, e dela sine înțeles că opera respectivă nu va avea decât un succes limitat.

Ceea ce se cere în primul rând unei doctrine de viață, e ca să fie permanent actuală, oriunde și pentru oricine. Această actualitate n'a avut-o însă decât singur Creștinismul care, în veacul primar ca și'n al douăzecilea, e tot atât de proaspăt, tot atât de actual, tot atât de nou pentru ori cine urea să-l înțeleagă și să i-se încadreze.

De aceea, cred, că e potrivită o scurtă zăbavă asupra formulei de conducere pe care o indică chiar Intemeietorul vieții creștine.

Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, ca Unul prin care „toate s'au făcut și fără El nimic nu s'a făcut din tot ce s'a făcut” (In. 1, 3), a avut o conduită perfectă, păstrând armonie continuă între cuvânt și faptă. Din capul locului, nu se poate admite o anarhie în viața petrecută între noi a Mântuitorului, ci zi după zi a predicat ordinea și ascultarea, smerenia și supușenia. Acestea nu prin silnicia dictatorului, ci din dragostea reciprocă a stăpânirii și stăpâniților. Drept aceea, celui care stănește i-a spus să fie ca și cel stăpânit: „Cine vrea să fie mai mare să fie tuturor slugă” (Mc. 10, 43); „pentru că și Fiul Omului

„Marele teolog
Dr. IOSIF I. OLARIU”

(La 25 de ani dela moartea sa)

În ziua de Sf. Nicolae 1945 s'au împlinit 25 de ani dela moartea eruditului profesor de studiul biblic Dr. I. I. Olariu. Din acest prilej Părintele profesor universitar I. r. Dr. Vasile Gheorghiu publică un larg studiu asupra vieții și activității regretatului Dr. I. Olariu (în Candelă, revistă teologică și bisericească, publicată de profesorii Facultății de teologie din Suceava, Anul LIII—LIV, p. 26—51). Intrucât acest bărbat excepțional a avut multe și valoroase legături cu Sibiul și în deosebi prin scrierile sale, am aflat potrivit ca cititorii noștri să-l cunoască și așa cum se desprinde din peana venerabilului profesor Dr. V. Gheorghiu.

A trecut un sfert de secol dela moartea lui I. Olariu. „În perspectiva acestui interval de timp personalitatea marelui dispărut se conturează într-o aureolă mai luminoasă și mai măreață, pentru că Biserica ortodoxă română, învățământul superior teologic și literatura teologică, cu drept cuvânt, se poate mândri cu ea. Viața închinată studiului, convingerile sale adânc religioase, precum și devotamentul neîntrecut de a se conforma, întru toate, voii Preasfinte a Celui de sus, vor rămâne pentru multe generații un exemplu măreț”.

I. Olariu s'a născut la 6 Febr. 1859 în comuna Maidan, din jud. Caraș, unde tatăl său era învățător. Urmează școală germană la Reșița, iar cursul secundar îl face la Oravița și Lugoj, unde își trece examenul de maturitate „cu distincție” („eximio modo maturus”).

Crescut în atmosfera religioasă a casei părintești, Iuliu Olariu continuă studiile la universitatea din Cernăuți, unde urmează la Facultatea de teologie. După cinci ani de studiu (1880—1885) este promovat doctor în teologie. Se pare că asupra lui Olariu au făcut o impresie deosebită profesorii de Vechiul și Noul Testament, I. Onciul și V. de Repta, căci trimis în Germania — la Leipzig și Erlangen — Olariu se specializează timp de 3 ani la studiul biblic.

Reîntors în țară, este numit profesor apoi director la Institutul teologic din Caransebeș, unde a rămas până la moartea sa (1920). Cunosător al mai multor limbi moderne și clasice, profesorul Olariu publică rând pe rând studii, dintre care unele

n'a venit ca să l-se slujească, ci ca să slujească El și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți”. (Mc. 10, 45).

Nici o altă doctrină de viață nu s'a ridicat la o așa originalitate și la o astfel de simplitate impunătoare. De aceea, chintesența vieții creștine nu e dorul după rang și salt în scările sociale, cât mai ales râvna ce trebuie să-l poarte pe fiecare om, de-a fi la unison cu învățătorul însuși, ori în ce treaptă ierarhică a vieții s'ar afla.

După preceptele Mântuitorului, nu e atât un privilegiu de noroc și onoare să fii conducător, cât e mai cu seamă o obligație cu multiple îndatoriri la cari te supui. Chemarea de-a fi conducător, nu e o cinste pe care-o apuci din garderoba vieții ca s'o porți pe umeri ca pe o manta de gală; ci e o sarcină pe care purtând-o conștient, îți dai seama, clipă de clipă, că rostul tău în viață nu e să trăiești pentru sine-ți, ghiftuindu-te, cât mai ales ți se cuvine să porți sarcinile altora, pentru că astfel să împlinești Legea lui Hristos, (Cf. Gal. 6, 2).

De aceea, e aproape indiferent cum ești numit în slujba pe care-o îndeplinești. Ceeace e capital, e conștiința împăcată a misiunii împlinite.

Și fiindcă nu mă gândesc să enunț formule de orientare pentru conducătorii de popoare, ci doar să stau de vorbă — prietenește — cu tine, păstor de suflete, te rog însoțește-mă cât poți, în aria acestor gânduri curate, de tălc și tact pastoral..

(Sfârșitul urmează)

de cea mai mare importanță. În anul 1891 apare *Introducerea* în sf. cărți ale V. și N. Testament, în 1892 *Scrierile Părinților Apostolici* (Cl. Romanul, Barnaba, Papia, Diognet, Ignatie, Policarp și Păstorul lui Herma), traducere după textul original. În anul 1894 publică comentariul la *Evangeliiile* după Matei, Marcu și Luca, iar în 1897 apare comentariul la *evangelia* după Ioan. În 1910 comentariul la epistolele sf. Apostol Pavel către Romani, 1—2 *Corinteni*, *Galateni* și *Efesenii*. În 1913 apare și comentariul la epistolele sf. Apostol Pavel către *Filipeni*, *Coloseni*, 1—2 *Tesalonicieni*, 1—2 *Timotei*, *Tit*, *Filemon* și *Evrei*. Simultan publică și studii de V. T., astfel apare în 1901 „*Explicarea Psalmilor* din orologiu (ceaslov)”, iar cu 6 ani mai târziu publică, în același Caransebeș, „*Manualul de Teologie dogmatică ortodoxă*”. A mai compus și un „*Manual de tipic...*” care s'a tipărit întâia dată în 1897 iar de atunci în mai multe ediții.

I. Olariu a fost un bărbat serios din cale afară. Îl întâlneai numai acolo unde trebuia să fie, la școală între cărțile sale și la biserică. A fost prezent zilnic, la toate serviciile divine și i-a învățat pe elevii săi nu numai carte, ci și disciplină și dragoste de biserică.

Atras de frumusețea monahismului îmbracă, în 1903, haina monahală luând numele de Iosif, devenind, mai târziu, unul din candidații serioși la scaunul episcopal din Caransebeș.

Ca o pioasă cinstită, admiratorii și ucenicii i-au ridicat un modest monument în Caransebeș, arătând astfel că amintirea lui I. Olariu trebuie să fie mereu proaspătă.

N. Neaga

40 de ani

Isusitul și entuziasmul dăseal în ale Dreptului și Istoriei românești dela Academia Comercială din Cluj, dl prof. univ. Ion Matei, a împlinit de curând patruzeci de ani în slujba scrisului românesc.

Profesor și om de știință animat de un înalt spirit de jertfă, publicist deosebit de activ și gazetar de cea mai autentică rasă, dl I. Matei este un misionar laic în plină accepțiune a cuvântului, slujind Bisericii cu convingere și devotament pilduitor.

Organul național-bisericesc dela Cluj: „*Renăscerea*” îl sărbătorește — ca pe unul ce i-a fost ani de-a rândul director — în numărul recent, îndeosebi prin zăgrăvirea personalității sale de peana măaștră a P. S. Episcop Nicolae Colan, care serie printre altele: „Bisericii în-î închinat cele mai bune gânduri și cele mai curate simțăminte din îndelungata și atât de rodnică Ta îndeletnicire de dascăl, de cărturar și de publicist. De aceea valoarea științifică a operei Tale e sporită prin vădita ei valoare misionară”.

Cu acest prilej sărbătorește, „*Telegraful Român*”, care s'a bucurat de prețioasa sa colaborare, îi urează ani mulți și putere neîmpușinată de muncă, spre a duce mai departe lupta cea bună în slujba Evangheliei creștine.

Nr. 400/1945

(11) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a *Pofana-Mărului I*, protopopiatul Bran, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „*Tel. Român*”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesie parohială 6 jugăre pământ.
3. Venitele stolare obișnuite în protopopiatul Bran.

Cererea de concurs, prevăzută cu toate documentele necesare și cu autorizația de-a candida dela Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se va înainta în termen Oficiului protopopesc Bran, Zărnești, județul Brașov, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în vreo Duminică sau sărbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptmăritor.

Zărnești, 12 Februarie 1946.

Vasile Stelcan

Protopop

FOIȘOARA

Păstor și misionar

Orice formă de orientare socială ar adopta omenirea și orice doctrină ar inspira organizația obștească, nici odată nu se va putea renunța la formula: *conduși și condusători*.

În privința acestei formule, societatea omenescă a avut de suportat probe și experiențe, aidoma cobailor de laboratoare. În fiecare veac s'au perindat peste fața omenirii, alte și alte chipuri de conducere, cu alte și alte programe, cari se luau la întrecere unul cu altul, fie în favorul fie în pabuga omenirii însăși.

Dacă toate formele sociale de conducere: politice, economice, culturale, religioase ș. a. m. d., s'au dovedit în cursul veacurilor puțin durabile și trecătoare, mai presus de toate, apare „la plinirea vremii”, doctrina creștinismului, care de două mii de ani și-a verificat de atâtea ori permanența și actualitatea sa integrală.

Dacă un doctrinar de rând ar porni să facă o concurență acestei doctrine de viață, ar cădea pe brazdă, — așa cum s'a întâmplat de atâtea ori, — fiindcă nu poate înfruni însușirile supreme pe cari le-a avut Intemeietorul însuși al Creștinismului, *Iisus Hristos*. Nici un alt învățător sau datător de lege nu s'a dovedit cu o personalitate atât de superioară ca cea a Domnului Hristos, Fiul al Omului și Fiul al lui Dum-

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

Reamintim că teatrul religios „Lumină din Lumină” își reia activitatea cu piesa „Divina Comedie”, care va fi jucată la Sibiu în ziua de 24 Februarie a. c.

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de păstorie în eparhia Aradului, P. S. Episcop Andrei a acordat binemeritate distincțiuni mai multor preoți. Felicitări!

DI Aurel Moacă prezintă figura prof. Enea Hodos, fostul redactor-ajutor al ziarului nostru, în Nr. 5—6, 1946 al „Foi Diecezane”.

Misiuni religioase s-au organizat de curând la Timișoara sub îndrumarea P. S. Episcop Vasile, în scopul adâncirii și întăririi vieții duhovnicești.

I. P. C. Sa Arhim. Haralambie Vasilache din Mitropolia Ungro-Vlahiei, a fost numit stareț al Mănăstirii Neamțu-Secu.

În ziua de 30 Decembrie 1945, s-a sfințit biserica din comuna Poiana-Comarnic, județul Prahova, de un sobor de 20 preoți în frunte cu P. C. Sa Dr. Nicolae Georgescu, protopop delegat al sf. Patriarhiei.

Biserica s-a început în anul 1944 odată cu transferarea în această parohie a Pr. Gh. Turcu dela parohia Bucium-Hunedoara, și în aproape de un an și ceva a fost dată scopului sfânt pentru care enoriașii, buni creștini ai acestei parohii, au clădit-o.

Cu această ocazie Pr. Gh. Turcu, animatorul acestei sfinte opere, a fost ridicat la rangul de Econom stavrofor pentru merite dovedite, și exemplul de pastorație, ca unul ce și-a început activitatea pastorală în cuprinsul sf. Arhiepiscopii a Sibiului și unul din colaboratorii „Telegrafului Român”.

În cadrul conferințelor secției ardelenice a asociației „Lutherakademie” după modelul Sonderhausen, organizate de D. Ep. Dr. V. Glondys, s-au comemorat în zilele acestea (16 și 18 Febr.) 400 de ani dela moartea reformatorului Martin Luther. A conferențiat Dr. V. Glondys despre principiul formal și material din doctrina lui Luther. Conferințele au fost foarte frecventate și s-a cerut repetarea lor la Brașov.

După cum vestesc zările bucureștene, toate partidele politice din „F. N. D.” vor figura în alegeri pe o singură listă.

DI ministru Teohari Georgescu a dispus să se dea Universității din Cluj, suma de 25.000.000 lei, 25 vagoane cu grâu sosit din Rusia și un camion.

Din grăul sosit din Rusia s-a repartizat pentru orașul nostru 34 vagoane, dintre care 9 vagoane au sosit în localitate.

EXTERNE:

În cursul acestei luni, se va ține la Geneva prima întrunire a Consiliului mondial al Bisericii, care se va ocupa între altele, și cu rolul ce trebuie să-l desfășoare Biserica în consolidarea păcii și a înfrățirii între popoare.

Amiralul englez Moore a fost desemnat ca șef al Marelui Stat Major al armatei internaționale, puse la dispoziția ONU-ului.

Bugetul ONU-ului se cifrează — după evaluări provizorii — la suma de 6¹/₂ milioane lire sterline.

Curtea internațională de justiție s-a constituit, având 15 membri și urmând să se întrunească cât mai curând posibil, la Haga.

DI Smith, ministrul englez al aprovizionării, a declarat că în anul acesta va fi mare lipsă de grâu în toată lumea. Problema crizei alimentare a făcut și obiectul unor discuții în cadrele ONU-ului, care a votat o rezoluție pentru combaterea acestei crize.

Președintele Truman a avut o înțelegere cu dl Winston Churchill.

DI Harald Ays, ministrul de externe american, a demisionat.

Tratatul de pace cu România va fi încheiat în luna Martie.

Rezultatul alegerilor pentru Sovietul Suprem al URSS, este următorul: 99¹⁸/₁₀₀ pentru blocul comunistilor și al celor fără de partid, iar împotriva acestuia 0⁸¹/₁₀₀. Generalissimul I. V. Stalin a fost ales cu unanimitate în Sovietul Suprem.

În Japonia a luat ființă o asociație pentru strângerea legăturilor cu URSS.

O comisie formată din cele 4 mari puteri va trasa noua frontieră între Italia și Jugoslavia.

DI Byrnes, ministrul de externe al St. Unite, a declarat într-o conferință de presă, că efectivul armatelor italiană, română, bulgară și ungară n'a fost încă hotărât.

Cabinetul egiptean prezidat de Nokrasi Paşa, a demisionat.

DI Walter Beddel Smith a fost numit în postul de ambasador al Americii la Moscova.

Intreaga Spanie a fost transformată într-un uriaș lagăr de teroare.

La Lausanne s-a inaugurat expoziția de artă populară română, organizată de Legația română.

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Martie 1946

1. În fiecare zi dimineața la ora 6¹/₂ Utrenie și în continuare Sfânta Liturghie, în fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie „Acatistul Maicii Domnului”.

2. În Dumineci și Sărbători dimineața la ora 8¹/₂ Utrenia, în continuare la ora 9¹/₂ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.

În decursul Postului, în fiecare Mercuri și Vineri, la ora 9 a. m., se slujește sfânta Liturghie înainte sfințită.

3. Duminecă în 3 Martie 1946 servesc: Prot. Mih. Neagu, cons. Gheorghe Secaș și Alex. Popa; diaconii: Anatolie Scurtu și Vasile Gârbu. Predică: cons. Gheorghe Secaș. — La Oastea Domnului predică: Prot. Mihail Neagu.

4. Duminecă în 10 Martie 1946 servesc: Prot. Dr. Dumitru Stăniloae, rectorul Academiei „Andreiane”, prof. Dr. N. Terchilă, Dr. Nicolae Neagu, Dr. Teodor Bodogae și prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu, Dr. Grigorie T. Marcu, Dr. Emilian Vasilescu și Vasile Gârbu. Predică: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — La Oastea Domnului predică: preotul Dr. I. Chioariu, dela parohia Sibiu-Inferior.

5. Duminecă în 17 Martie 1946 servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu, prot. Mihail Neagu, preotul Ioan Velțan și D. Călugăr; diaconii: Simion Macarie și Eug. Munteanu. Predică: cons. Aurel Nanu. — La Oastea Domnului predică: preotul Ioan Albu, dela parohia Sibiu-Josefin.

6. Duminecă în 24 Martie 1946 servesc: Prot. Mihail Neagu, Nicodim Belea, Dum. Călugăr, Vladimir Turușancu și Varahil Jitariu; diaconii: Simion Macarie și Vasile Gârbu. Predică: Prot. Mihail Neagu. — La Oastea Domnului predică: preotul N. Constantin, dela parohia Sibiu-Lazaret.

7. Luni în 25 Martie 1946 servesc: Cons. Emilian Cioran, Dr. Andrei Gălea, Prot. Mihail Neagu, Ioan Munteanu și Iacob Bozocă; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: Prot. Mihail Neagu. — La Oastea Domnului predică: cons. Gheorghe Secaș.

8. Duminecă în 31 Martie 1946 servesc: Prot. Mihail Neagu, Nicodim Belea, prof. Gheorghe Șoima, Dumitru Călugăr și Simion Radu; diaconii: Anatolie Scurtu și Vasile Gârbu. Predică: duhovnicul Nicodim Belea. — La Oastea Domnului predică: Prof. Dr. Corneliu Sârbu dela parohia Sibiu-Treistejari.

În tot decursul postului stau preoți la dispoziția credincioșilor, pentru Sfânta Mărturisire. Sâmbăta, la Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur, se pot cumineca.

VITRINA CĂRȚII

Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române: CEASLOV. București, 1945. Pagini VII+453. Prețul unui exemplar tipărit pe hârtie velină de lux: 15.000 Lei.

Ca un îndemn pentru o rugăciune cât mai stăruitoare, Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române a dat de curând la lumină o nouă ediție a uneia din cele mai necesare și mai importante cărți de slujbă bisericească: CEASLOVUL. Deși apărută în împrejurări grele, ediția de față prezintă o seamă de îmbunătățiri: Cercetarea atentă a textului celui mai bun, după edițiile mai vechi; întrebuițarea textului psalmilor și pericopelor evanghelice din Psaltirea și Biblia I. P. S. Sale Patriarhului Nicodim al României, care evaluează în limpezime și într-o frumoasă limbă românească; îmbogățirea ceaslovului mic cu adausul de rugăciuni și de slujbe necesare la multe prilejuri.

Cât privește execuția tehnică, aceasta este ireproșabilă, plus înlesnirea adusă de întrebuițarea a două culori: una pentru observări și alta pentru texte, ceea ce ajută mult la citit.

Demnă de subliniat este organizarea ilustrației, care constă din vignete-frontispicii de ordin strict canonic și în legătură directă cu conținutul, iar la încheierile de capitole din monumente istorice de ordin bisericesc, toate realizate în forma cea mai artistică.

Iată numai câteva calități ale noiei ediții, a cărei procurare pe seama bisericilor noastre, este o aleasă și folositoare achiziție.

C. S.

„ALBINA”

Institut de credit și de economii, Sibiu Extras

din procesul verbal al adunării generale extraordinare, ținută la 16 Ianuarie 1946.

Adunarea generală extraordinară votează (aprobă) în unanimitate modificarea articolelor arătate mai jos, din statutele societății.

Textul nou votat de adunarea generală extraordinară:

Art. 6. — Capitalul social este de Lei 500 Milioane împărțit în 1 Milion acțiuni de câte Lei 500 fiecare.

Capitalul social va putea fi sporit până la suma de Lei 2 Miliarde printr-o sau mai multe emisiuni, prin deciziunea Consiliului de administrație, care este autorizat de către adunarea generală extraordinară să fixeze cvantumul acestor emisiuni, condițiunile de subscriere și termenele vârsămintelor.

Acțiunile se pot emite și în titluri cumulative de câte 6, 10, 50, 100, 500 și 1000 bucăți.

Art. 12. — Acțiunile se pot transfera, respectându-se toate formalitățile prevăzute în Codul comercial în vigoare și se trec nominal în registrul de acționari.

Transferul acțiunilor trebuie supus în prealabil aprobării Consiliului de administrație, care dă deciziune nemotivată și nesupusă nici unei căi de atac.

Art. 13. În caz de pierdere, furt sau distrugere a acțiunilor, se va putea elibera duplicat după trecerea unui termen de 90 zile dela publicarea în Monitorul Oficial a declarațiunii de anulare făcută de proprietarul acțiunilor.

Art. 34. — Consiliul de administrație se compune din 5—9 membrii aleși de adunarea generală dintre acționarii societății pe câte 6 ani.

Alin. II, se suprimă.

Alin. III—VI, neschimbate.

Art. 37. — Alin. I și II, neschimbate.

Alin. nou. Garanția poate fi depusă și de un al treilea.

Art. 53. — Alin. I, neschimbat.

Alin. II. Cel puțin 3 cenzori (titulari sau supleanți) vor avea obligator domiciliul în Sibiu.

Alin. III—IX, neschimbate.

Art. 64. — Când s'a pierdut întreg fondul de rezervă al societății cum și jumătate din capitalul de acțiuni, Consiliul de administrație este obligat a convoca adunarea generală care — întrunită în sensul statutelor societății — poate decide dizolvarea societății. Societatea se dizolvă și în cazurile prevăzute de Legea Comercială.

(16) 1—1 Consiliul de administrație

Ad. Nr. 1288—1945

(7) 2—3

Concurs

În conformitate cu ordinul Preavenabilului Cons. Arhiepiscopesc Nr. 11088—1945, publicăm concurs pentru întregirea parohiei Fundata Bran, de cl. II, Prototopiatul Bran, cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Taxele stolare obicnuite în parohiile brăneze.
3. Sesiune parohială 19,123 jug. pădure în Preduș.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de-a candida dela Preavenabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înalta în termen Oficiului protopopesc Bran, iar concurenții se vor prezenta în parohie în Dumineca și sărbătoarea ce li-se va fixa de Oficiul protopopesc Bran, spre a cânte, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptmăritor.

Zărnești 2 Decembrie 1945.

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 39/1946

(6) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a Loman, prototopiatul Sebeș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. 1 (un) kg. lână, sau contravaloarea ei, de fiecare familie — anual.
3. Folosirea unui fână de 4 jug. 200 st. — la locul numit „Gard”.
4. Folosirea cimitirului și a pomilor fructiferi din el.

5. Folosirea unei grădini arătură și cca 2 jug. fână, numit a „boierului”.

6. Folosirea unei delnițe și a unei vii.

7. Dela comuna politică, 4 (patru) stânci lemne de foc fasonate în pădure.

8. Stola obișnuită în parohie.

Preotul ales este obligat a ține un cal de transport, pentru deservirea credincioșilor din cătune.

Cererile de concurs însoțite de încuviințarea de candidare dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc și de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, se vor înalta Oficiului protopopesc ortodox român al Sebeșului, în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc într-o zi de Duminecă sau sărbătoare, în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeșului, în înțelegere cu consiliul parohial. Sebeș-Alba, 10 Ianuarie 1946.

Prot. Dumitru Ciuchendea
ada. prot.

Nr. 1—1946

(4) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a Veseud, din prototopiatul Mediaș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială în stare bună, 3 camere de locuit, bucătărie de vară, pivniță; sură cu grajd, grădină de legume și o grădină cu pomi în întindere de 200 st. □.
3. Sesiune parohială: 26 jug. pământ arător și fână.
4. Una sorte de lemne din pădurea compozitoratului urbanial din Veseud.
5. Drept de 6 vite în pășunea asociației Veseudana.
6. Stola uzitată în parohie.

Concurenții și vor înalta cererile de concurs însoțite de documentele prescise și încuviințarea arhierescă de candidare, la Oficiul protopopesc al Mediașului și se vor putea prezenta în parohie numai cu învoirea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica și a face cunoștință cu credincioșii.

Mediaș, 2 Ianuarie 1946.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial din Veseud.

Ioan Crăciun
protopop